

Derekasabası Derneği, Bozkır'dan Dünyaya avukat olan Mehmet Gün'ü hemşerileriyle buluşturdu

Zeytinburnu Konya Bozkır Derekasabası Mahallesi Derneği her zaman olduğu gibi yine düzenlediği Konferansta salonu hınca hınç doldurdu.

Başkan Ahmet Ilgaz ve Yönetim Kurulu Üyelerinin koordine ettiği Konferansa Zeytinburnu İmamhatip Lisesinin 500 Kişilik konferans salonu dar geldi. Platin Dergisinin Kapak yaptığı Bozkır'da Dünyaya Avukat olmak kitabının yazarı Av. Mehmet Gül Derekasabası Derneğinin düzenlediği konferansta hemşerileri ile buluştu.

Konferansın açılış konuşmasının Demek Başkanı Ahmet Ilgaz yaptı. Hemşerisi Mehmet Gül'ün hikayesini çok iyi bilen Ilgaz, konuşurken ve hemşerisinden bahsederken oldukça duygulandı. Derneğin yaptığı çalışmalarından bahseden Başkan Ahmet Ilgaz Pazar günü olmasına rağmen 500 kişilik bu salonu hınca hınç doldurduğunuz için Sizlerle gurur duyuyorum dedi.

Başkanın konuşmasının ardından kürsüye Bozkır'dan Dünyaya avukat olan Mehmet Gül geldi. Dikkatlice dinlenmesi gereken hikayesini anlatmaya başlamadan Dua yapılmasını istedi ve duanın ardından konferansa başladı. Aslında konferans demek biraz haksızlık olur. Avukat Gün kendi yaşam hikayesini anlattı.

Arkadaşlarım, "Yaşadıklarınızı yazmalısınız" dediklerinde, "Benim gibi çokları var, sıradan bir yaşamı, değer mi?" derdim. Büronun 25'inci yılını kutlarken; başarı hikayeni paylaşmalısın ısrarları üzerine zayıf yerimden yakalanıp ikna oldum. Günlük tutmadı-

ğım ve çok yoğun bir tempo-da çalıştığım için kitap birkaç yılda tamamlandı. Evet. Hayatta dört çocukla Konya Bozkır'ın Dere Köyü'nde tek başına kalıp da binbir yoksunluk içinde dikmiş dikerek, iğne vurarak, dağdan odun kesip satarak, inek ve keçi besleyerek ailesini bir arada ve ayakta tutabilmek; onur, dürüstlük ve iyilik değerleri aşıladığı çocuklarını sağlıklı büyütebilmek... Kimin harcı olabilir?

"Anam ağlamasın" diyerek daha 3 yaşına bile gelmeden omzuma aldığım koca yük, yaşam yolumu çizdi. Daha o yaşta kendi kendime keşfettiğim ve üstlendiğim sorumluluk duygusu beni hayatım boyunca bırakmadı, ben de onu hiç terk etmedim.

Yoklukların aslında büyük bir zenginlik olduğunu fark ettim. Bizim oralarda evler iki katlı olur. Zeminde hayvanlar barınır, saman ve odunlar saklanır; o bölüme ayrı bir kapıdan girilir. Ahırın üstündeki ayrı kapıdan girilen birinci katta insanlar yaşar. Her evde geniş bir balkon ve evin ortasında bütün odaların içine açıldığı 'hayat' denilen ortak yaşam alanı olur. Balkonumuzun bir ucunda babamın terzi odası vardı. Babam, keçi kılından

örülmüş kumaşlardan elbise dikerdi. Sonradan öğrendim; onları Cuma günleri Sırsatad'a satmaya götürürmüş. Hep O'nun gibi olmak istedim. Çünkü herkes O'nu "Çok iyi biriydi" diye anardı. Ben de O'nun gibi iyi bir insan olmak istedim. O'nu çok az tanıyabildim ve nasıl iyi olduğunu ondan öğrenme imkanım olmadı maalesef. Köydeki herkes, benim için "Bu çocuk okumalı" diyordu. İlkokuldan sonra gidilecek okul belliydi ve ortaokul tam evimizin karşısına yapılmıştı. Anam Kozlu Köyü'ndeki danamızı satmaya karar vermişti ve dünyalar benim olmuştu. Kayıt için çektireceğimiz fotoğraf için komşunun Hüseyin Can'ın Almanya'daki babasının kravatını ve ceketini ödünç aldığımızı hatırlıyorum. Benim ilkokul öğretmenim değil de avukat olmam, dışımda gelişim ve kontrol edemeyeceğim olaylar ve tesadüfler sonucundadır. Ortaokuldan sonra üç yıllık Parasız Yatılı Devlet Lisesi yerine dört yıllık Çanakkale Öğretmen Okulu'nu tercih etmemim nedeni, normal liseye göre bir yıl fazla okumak ama okulu bitirir bitirmez de öğretmen çıkmaktı. Böylece kısa zamanda geliri olan bir mesleğe başlayacak ve aileme destek olabilecektim. Fakat

bu planım benim dışımdaki bir sebeple bozuldu. 1974 yılında öğretmen okullarının dört yıllık statüsü kaldırıldı, düz lise ayarına indirildi. Öğretmen olabilmek için üniversite sınavını kazanmak ve iki yıllık Eğitim Enstitüsü'nü bitirmek gerekiyordu. Ancak hakkımızı elimizden alan, amacımıza ulaşmayı bir yıl daha geciktiren bu değişikliği öğretmenlerimizin yardımı ile ve çok çalışarak fırsata dönüştürdük. Sınava hazırlık sırasında madem üniversite sınavına girmek zorundayız, o zaman eğitim enstitüleri dışındaki fakülteleri de yazalım fikri oluştu... Üniversite sınavına kayıt için yatırımların gerekmesi 100 lira-yı, yazın çalışarak ödemek üzere hocamdan borç aldım. Ve İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni kazandım. 1976'da girdiğim fa-

kültüyle 1980'de bitirmiş, okuldan dört yılda mezun olma başarısını göstermişim. Ama bu gerçek bir başarı değildi. Hocalarımız o zaman öğrencileri çok zorlamamışlardı. İyi bir meslek edinmişim.3-4 yıl kadar İstanbul'daki avukat dayımın yanında çalıştım. Bu süreçte yaşadığım zorlukları, tecrübeleri, neden ayrılış kararı aldığımı, "bir avukat-bir çanta" dönemimi ve büronun kuruluş öyküsünü her ayrıntısıyla kitapta anlattım. 80'li yıllarda uluslararası iş yapan 5-6 avukat vardı. En büyük farkları çok iyi yabancı dil biliyor olmalarıydı. Ben bütün öğrencilik hayatım boyunca Fransızca öğrenmiş ama hiçbir yerde kullanamamıştım. Yine de ilerletmek istiyordum. Sabah Gazetesi Oxford Üniver-

sitesi ile ortak bir İngilizce öğrenme seti veriyordu kupon biriktirerek aldım. Geceleri BBC dinleyerek, Sultanahmet'te turistlerle sohbet ederek konuşma yetkinliğimi geliştirdim. Bir Türk ile evlenerek İstanbul'a yerleşmiş bir İngiliz avukatla tanıştım ve böylece Dünya'da avukatlık serüvenimde başlangıç oldu dedi. Doğruluk, Dürüstlük ve başarabilmek insanın temel ilkelere sahip olması diye Av. Mehmet Gün yaklaşık iki saat süren konferansın so-

nunda 500'e akım hemşerisine kitabının tek tek imzalayarak takdim etti. İmza merasiminin ardından Dere Kasabası Derneği Başkanı Ahmet Ilgaz ve Konferansa katılan Dernek ve Vakıf Başkanları ile hemşerilerine güzel bir menüden oluşan Öğle yemeği ikramında bulundu ve yemeğin ardından Konferans çekilen hatıra fotoğrafı ile sona erdi.

